

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 620/2025
03.06.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Светлане Томић Јокић и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у саизвршилаштву у вези члана 33. и 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Анђелковић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.34/22 од 16.08.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-46/25 од 20.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 03.06.2025. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Маје Анђелковић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.34/22 од 16.08.2024. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-46/25 од 20.03.2025. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини К.бр.34/22 од 16.08.2024. године оглашени су кривим окривљени Дејан Миленковић и окривљени АА да су у саизвршилаштву извршили продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. и 61. Кривичног законика и осуђени на казне затвора и то окривљени Дејан Миленковић на казну затвора у трајању од три године и шест месеци а окривљени АА на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Истом пресудом одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву, на начин ближе одређен у изреци пресуде, а од окривљених је одузета имовинска корист у износу од 14.000,00 динара па су обавезани да наведени новчани износ уплате солидарно на рачун Основног суда у Јагодини у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1-46/25 од 20.03.2025. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Дејана Миленковића, браниоца окривљеног Дејана Миленковића, адвоката Златана Вулића и браниоца окривљеног АА, адвоката Бобана Обрадовића и пресуда Основног суда у Јагодини К.бр.34/22 од 16.08.2024. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Маја Анђелковић због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) и члана 441. став 1. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости, побијане пресуде преиначи тако да окривљеног ослободи од оптужбе или га осуди на казну затвора у трајању од годину дана или да побијане пресуде укине, а списе предмета врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да се побијане пресуде заснивају на незаконитим доказима, те је побијаним пресудама учињена битна повреда кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Као незаконит доказ бранилац означава исказе сведока ББ, ВВ, ГГ, сведока ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, који су испитани пред Основним јавним тужилаштвом у Јагодини супротно одредби члана 300. ЗКП, обзиром да ни окривљени ни његов бранилац нису обавештени о времену и месту саслушања, а за конкретне доказне радње јавни тужилац није имао одобрење судије за претходни поступак.

Изнети навода захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се по оцени Врховног суда не могу прихватити као основани из следећих разлога:

Из списка предмета – записника о саслушању сведока оштећеног ВВ Кт бр. 662/18 од 17.01.2020. године, записника о испитивању оштећеног ББ Ктр.бр. 156/18 од 20.06.2019. године, записника о саслушању сведока Кт бр. 662/18 од 05.07.2019. године, сведока ДД, записника о испитивању сведока ГГ Ктр.бр. 2270/2019 од 10.07.2019. године, записника о испитивању сведока ЂЂ Кт.бр. 662/18 од 21.05.2021. године и записника о испитивању сведока ЕЕ Ктр.бр. 1106/21 од 29.06.2021. године произлази да су исти дати пред Основним јавним тужилаштвом у Јагодини и да су прибављени супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП. Међутим, сви наведени сведоци су накнадно испитани на главном претресу и то оштећени ББ и сведок ЂЂ на претресу одржаном дана 23.08.2023. године, сведок ДД и сведок ЕЕ на претресу одржаном дана 08.11.2023. године, оштећени ГГ и оштећена ВВ на главном претресу одржаном дана

25.06.2024. године, а на којим претресима су присуствовали окривљени и њихови браниоци, чиме је обезбеђена контрадикторност поступка, односно дата је могућност окривљеном да поставља питања сведоку и дата је могућност и окривљеном и његовом браниоцу да поставља питања оштећенима и сведоцима, коју могућност су браниоци и користили.

Како су сведоци и оштећени на главним претресима изнели сва своја сазнања о догађају у складу са својом законском обавезом и у оквиру сведочења поновили своје исказе које су дали раније током поступка, а имајући у виду јединство ове доказне радње, њихови претходни искази дати пред јавним тужиоцем се не могу посматрати као посебни доказ, јер исти чине целину са исказима датим на главном претресу којима су и конвалидирани.

По оцени овог суда побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног неосновано указује.

Са друге стране, у погледу указивања браниоца да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 438. став 1 тачка 2) ЗКП, јер се исте заснивају на испитивању сведока ЖЖ који је испитан супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП, Врховни суд налази да су исти, такође, неосновани.

Наиме, из списка предмета не произлази да је окривљеном и његовом браниоцу упућен позив за саслушање овог сведока, на који начин је јавни тужилац поступио противно одредби члана 300. ЗКП. Међутим, имајући у виду да је одредбом члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП прописано да ова битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати, осим ако је, с обзиром на друге доказе, очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда, а да из списка предмета произлази да првостепени суд побијану правноснажну пресуду у осуђујућем делу у односу на фрижидер беле боје марке snage class A о коме је овај сведок давао исказ, није засновао искључиво на исказу сведока ЖЖ, већ је чињеница везана за извршење кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) ЗКП у овом делу, утврдио на основу исказа сведока ББ, од кога је извршењем овог кривичног дела одузет предметни фрижидер, исказа сведока ЗЗ, дела одбране окривљеног Дејана Миленковића у коме не спори да су пар дана били у стану ББ, потврде о привремено одузетим предметима ПУ Јагодина од 02.11.2018. године на име ЖЖ и потврде о враћеним предметима ПУ Јагодина од 05.11.2018. године на име ББ.

Дакле, како нижестепене пресуде нису у односу на спорни фрижидер засноване само на исказу сведока ЖЖ, који је прибављен противно члану 300. ЗКП, то је, по оцени Врховног суда, с обзиром на друге доказе изведене у законито спроведеном поступку, очигледно да би и без тог доказа била донета иста пресуда, па су супротни наводи браниоца оцењени као неосновани.

У поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи да је побијаним пресудама учињена повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, с обзиром да је првостепени суд приликом одлучивања о кривичној санкцији пропустио да на страни окривљеног АА цени све олакшавајуће околности, те није ценио да окривљени након овог дела није вршио кривична дела, да је формирао породицу, да је добио дете и

планира проширење породице, да има жељу да се запосли као и остале околности које указује да би се сврха кажњавања постигла и казном затвора од годину дана коју би окривљени могао да издржава у кућним условима.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 491. став 1 ЗКП и 487. став 1. тачка 2) ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић,с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић